

WPLYW SOLI POTASOWEJ KWASU ALFA-NAFTALENO-OCTOWEGO NA WYTWARZANIE KORZENI U KAMFOROWCA

Państwowy Instytut Naukowy Leczniczych Surowców Roślinnych w Poznaniu

Kamforowiec (*Cinnamomum camphora* Nees) hodowany w warunkach szklarniowych jest rośliną bardzo delikatną. Nie znosi on wahań temperatury, nadmiernej wilgoci, przede wszystkim zaś wrażliwy jest na rodzaj ziemi. Zwilżanie młodych pędów przy podlewaniu powoduje wytwarzanie się słodkiej wydzieliny na zielonych organach i rozwój grzybków pasożytniczych.

Nasiona otrzymane z Neapolu w 1950 roku wysiano w skrzynce z ziemią kompostową; weszły po 30 dniach. Gdy rośliny miały po 2 liście, rozsadzono je do doniczek.

Na skutek braku danych w literaturze, odnoszących się do hodowli kamforowców, pielęgnacja roślin była przez pewien okres nieodpowiednia. W drugim roku rośliny zaczęły marnieć. Okazało się, że system korzeniowy roślin uległ prawie całkowitemu zgniciu.

By ratować rośliny zastosowano roztwór wodny soli potasowej kwasu alfa-naftaleno-octowego jako środek stymulujący rozwój korzeni. Próbom tym poddano 9 roślin; 3 rośliny pozostawiono jako kontrolne.

Korzenie oczyszczone z części zgniłych moczoło przez 2 godziny w 0,01% roztworze wymienionej soli. Następnie roślinę wsadzono w mnożarce do piasku i podlewano wyżej wymienionym roztworem przez trzy tygodnie po 3 razy dziennie (po 30 ml na każdą roślinę dziennie).

Po tych zabiegach na miejscu zgniłych korzeni zaczęły wyrastać nowe korzonki przybyszowe. Rośliny przesadzono do doniczek; dalszy ich rozwój był zadowalający. Trzy rośliny kontrolne zginęły.

Podczas przeprowadzania powyższych zabiegów stwierdzono, że dla kamforowców najodpowiedniejszą jest mieszanka składająca się z 1 części ziemi darniowej i 1 części ziemi kompostowej. Nadaje się ona dobrze do hodowli kamforowców do trzech lat życia. Dla roślin starszych odpowiedniejsza jest kombinacja 1 części ziemi darniowej i 1 części ziemi nawozowej.

W miesiącach letnich rośliny można podlewać gnojówką w rozcieńczeniu: 1 część gnojówki na 10 części wody; wpływa to korzystnie na ich rozwój.

Rośliny hodowane w Instytucie mają po 6 lat. Zakwitły w trzecim roku, lecz nasion nie wytworzyły, pomimo prób sztucznego zapylania.